

Prva vzgojiteljica, lahko jo imenujemo tudi ustanoviteljica vrtca je bila Franja Kunsterle, kasneje poročena Potokar.

Daniela Babič, rojena leta 1927, se je kot otrok varovala v predilniškem vrtcu, takole je pripovedovala:

»No imeli smo svoj otroški vrtec, na Stavbah za fabriške otroke. Moralo je biti okoli 30. leta. Enkrat nam je gospodična Majda Potokarjeva obljubila, povedala, pravi: 'Danes dobimo pa obisk. Da boste pridni. Samo če bo kdo vprašal, pa boste odgovorili.'

Govorili so pa med sabo nemško. Mi smo imeli usta, ušesa vsa odprta. Ko so odšli, je rekla: 'Če boste pridni, bomo dobili nekaj novega.' In res, prej smo imeli take dovvvge šolske klopi, potem smo dobili pa mizice pa stolčke. Štiri stolčke smo imeli pri vsaki mizici in to smo imeli že tisti čas. In je bilo čudovito. Mi smo bili tako sila ponosni.

Smo imeli pa vsako leto tamle nastop. Taka planjava je bila v gozdu. So prišli vsi ti predstavniki predilnice, vodilni pa uslužbenci. No, ko smo tisto opravili, smo imeli pa veselico, in sicer cele ajmarje malinovca pa hrenovko pa žemljo. Vsak je dobil. Pa piškotov se je lahko najedel, ja, tako bom rekla: Staršem ni bilo treba za vrtec nič plačat, vse je bilo brezplačno. Nismo pa imeli malice, to smo sabo prinesli. Imeli smo že kakšne rekvizite za igranje, lepe spomine imam.

V šoli so imeli tudi Litijani svoj vrtec, na oni strani Save, dol v kleti. Ne bi hotela žalit, ampak revščino proti nam.«

Vir:

Dolšek, Ida. Kaku se kej narod rihta: folklorne pripovedi od Litije do Čateža. Ljubljana: Kmečki glas, 2000, str. 217.